

БЪЛГАРИЯ МОЖЕ

ПОЛИТИКА

КИРИЛ НЕШЕВ ВЛИЗА В БИТКАТА ЗА „ОБОРИЩЕ“

Заместник-председателят на ПП „БЪЛГАРИЯ МОЖЕ“ (в регистрация) ще се яви на изборите за районен кмет на 16 март като независим кандигат.

ПРОДЪЛЖАВА на стр. 6-7

АКЦЕНТИ

ИВАН ДИМИТРОВ:
Таван на цените на храните е доказано неефективна мярка

ОЩЕ на стр. 2

АНАЛИЗ:
Суверенна енергия за здрава индустрия

ОЩЕ на стр. 4-5

ТЕОДОР ДИМОКЕНЧЕВ:
Какво се забравя за ползата от мита-та?

ОЩЕ на стр. 8

БЪЛГАРИЯ МОЖЕ
създава структури в страната

ОЩЕ на стр. 11

ГЕОПОЛИТИКА

ТРЪМП И ЗЕЛЕНСКИ: СБЛЪСЪК НА ДВА НЕСЪВМЕСТИМИ СВЯТА

ОЩЕ на стр. 3

В МЕДИТЕ

КУЗМАН ИЛИЕВ: Проектобюджетът е узаконена форма за купуване на гласове

ОЩЕ на стр. 9

ТАВАН НА ЦЕНИТЕ НА ХРАНИТЕ Е ДОКАЗАНО НЕЕФЕКТИВНА МЯРКА

ВИЗИТКА: ИВАН ДИМИТРОВ

Иван Димитров е експерт с дългогодишен опит в управлението на европейски структурни и инвестиционни фондове.

Професионалният му път преминава през различни стратегически позиции в публичния сектор, а в момента работи на високо ниво в частния сектор, съсредоточавайки се върху развитието на земеделието. Завършил е политология и международни отношения. Женен, с едно дете. Член на Изпълнителния съвет на ПП „БЪЛГАРИЯ МОЖЕ“.

Задача на всяка едно семейство е да осигури храна на масата си, задача на всяка държава е да обезпечи хранителния суверенитет на гражданите си. През последните дни обществото ни постави на преден план тази тема и по-конкретно невъзможността ни да задоволяваме хранителните си нужди заради високите цени на храните в магазините.

Гражданското възмущение намери своята изкупителна жертва - големите хранителни вериги. Призивът - хората да ги бойкотират и да не пазаруват от тях, за да провокират траен спад на ценовите равнища. В

публичния дебат отново изплуваха предложения за по-активна намеса на държавата чрез налагане на таван на цените.

Темата е важна и много чувствителна и точно това задължава към нея да се подхожда експертно и професионално, на база познаване на системата отвътре и на издържана икономическа теория. Популистките заигравания с емоциите и очакванията на хората винаги завършват зле.

Интуитивно се допуска, че въвеждано на таван на цените на най-често консумираните храни, неминуемо би редуцирало

ценовия ръст и овладяло инфлацията при храните. Въпреки това историята и здравата икономическа теория ясно са показали, че подобни предложения неминуемо водят до точно обратното - повече инфлация, дефицит на стоки и фалити. Решението следва да вземе предвид не само пазарните цени на готовите за консумация храни, но и цените на факторите на производство - суровините, материалите, стойността на човешкия труд, машините, логистиката и т.н.

Да допуснем, че правителството налага пределни цени на редица продукти. Търсенето им се увеличава при създадените възможности за широко потребление, но ценовият натиск изцяло се прехвърля върху производителите (големите търговски веригите го насочват към тях). Тези с високите производствени разходи (суровини, заплати, данъци, заеми, ренти и т.н.) се принуждават да търпят загуби, защото формираната от държавата пределна цена (ценовият таван) не взема предвид себестойността на продукцията. При регистриране на загуби, голяма част от производителите ограничават производството си, дру-

ги се преориентират в различни производства, трети фалират. Така държавата увеличава търсенето на конкретни продукти, но намалява предлагането им. Преди намесата те са скъпи, а след нея те са недостъпни, с оглед на това, че наличните количества са твърде малко. Всички ние сме разочаровани, като повишаваме консумацията на храни със съмнителен произход и качество след като другите стават недостъпни. Призивът за покупка на повече български стоки става трудно осъществим. Увеличаваме евтиния внос, оставаме родните производители с още по-малък пазарен дял и да - големите търговски вериги сменят един доставчик с друг. Накрая се оказва, че правителствените намерения за увеличаване на количеството и подобряване на предлагането на избраните с ценови таван храни, носят обратния ефект - изчезване от пазара на тези продукти, дефицити и фалити. Ако се продължи в още от същото (таван на цените на производствени разходи, заплати и т.н.) резултатите стават още по-лоши.

Какъв е правилният подход за смъкване на цените тогава? По-

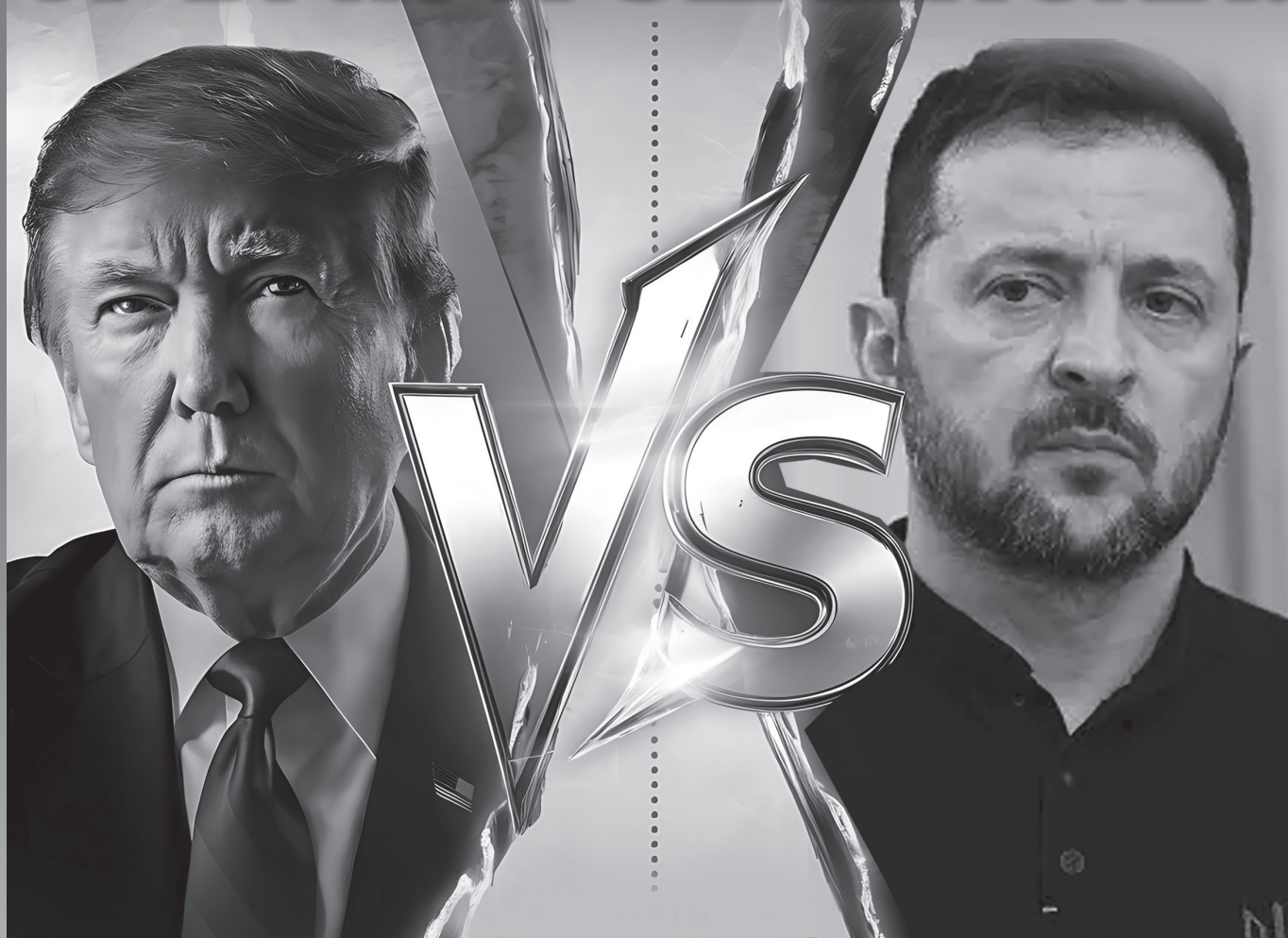
вече конкуренция и фокус върху производителите. Силните икономики се характеризират с висока конкуренция. В такава среда производителите търсят не само намаляване на разходите, но и задоволяване на потребителя чрез иновация. В резултат повече производство и по-евтини продукти. Само високата конкуренция между самите нива по веригата (производители, преработватели, прекупвачи и търговски вериги) ще рефлектира върху цените в посока надолу.

В заключение нека да подчертаем нещо важно. Недопустимо е страна като нашата да не може да задоволи хранителните нужди на всички свои социални групи и да обезпечи хранителния си суверенитет. Богата на природни дадености, аграрни традиции, хора със знания и умения да управляват съвременни машини/съоръжения, България може с лекота да изхранва 3 пъти по-голямо население от сегашното си. За целта са необходими повече икономическа свобода, конкуренция и условия българските производители да продължат да правят това, което обичат.

България може!

ТРЪМП И ЗЕЛЕНСКИ:

СБЛЪСЪК НА ДВА НЕСЪВМЕСТИМИ СВЯТА

Зеленски и Тръмп се срещнаха. Среща, която беше очаквана буквално от целия свят.

И Зеленски попадна в капана на Тръмп. Очевидно Тръмп не иска да дава нито един долар повече за тази черна дупка Украйна. Той се опита да покаже, че е диалогичният, точният, човекът, който дава парите и който дава козовете. На каква цена? На цена абсолютното оглозгване на Украйна. Земята ѝ вече е взета. Минералите, които са останали ще бъдат взети. А Зеленски се интересуваше повече от егото си, от пиара.

Тръмп му постави капан, защото искаше Зеленски да се държи неуважително и неблагодарно, за да има обяснение, с което да спре парите за Украйна. Наистина ли украинският президент си мисли, че може да се кара на президента на нацията, която досега го е хранила? Защото да хапеш ръката, която ти подава хляба, е много опасно и всъщност точно това се случи на срещата в Белия дом.

А за тези, които казват, че се е държал изключително достойно. Достойно е държанието на един държавник, когато постига целта си. Не с егото си, а с гъвкавост. Да се държиш така с егоцентрик като Доналд Тръмп в Белия дом, когато той се опитва да е медиатор и да постигне своята цел, заради която е избран от американските граждани, а именно да спре войната, означава, че си меко казано невъзпитан. Никакъв стратег, а още

по-малко държавник.

От тук насетне ще станем свидетели на големи проблеми за Европа. Тя остава сама в битката срещу Русия. Тръмп се дърпа от Украйна и сметката ще се плаща от европейците. А европейските политически лидери са инфантили. Те не могат да се справят без големия брат от Америка, а и нямат ресурс за това. Европейските граждани ще трябва да дават от собствените си пари от данъци, за да пълнят фонд или банка, която да финансира въоръжаване на Европа срещу Русия.

Но Европа не е Макрон, не е Урсула фон дер Лайен, не е Кая Калас. Тя е бабата от Младост, която чака метрото по 20 минути, или детенцето в сиропиталището в Монтана, или в Овча Купел, което няма възможност да израсне в нормална среда. Или всички онези хора, които изгиват по пътищата ни, или чакат влака, за да стигнат от София до Варна за 10 часа. Това е Европа! Тези хора ще трябва да дават пари от джоба си, за да капитализират фонд или банка, с която да се бие най-мощната ядрена сила в света.

Ако европейците оставим да се случи на нас това, което се случи на украинския народ, ако нашите политици се държат, както Зеленски се държи, ние трябва да излезем и тези хора буквално да ги свалим от власт и да ги пратим на село да си почиват.

Това са хора, които нямат идея какво слагат на масата като залог. Те залагат буквално нашите деца. Залагат опасността в Черно море да стане голямо напрежение. Не случайно арестуват бъдещия президент на Румъния, за да може да се контролира една от най-големите бази на НАТО в Черно море. Ако войната не спре, няма да пострада вече някакъв елит. Няма дори да е Украйна. Тя вече е приела, че е в тази война. Ще страдат страните от черноморския басейн, ще страда България като една от страните с най-много военни бази на САЩ на територията си.

Затова и ние имаме най-голям интерес това нещо да спре. Ние нямаме абсолютно никакво право днес да седим и да се делим на фенове на Америка, или на Русия и да се държим сякаш това не засяга точно нас. И никакво геройство не е това, което направи Зеленски. Когато някой говори за мир, си длъжен да останеш в разговора. Дори в Библията е казано, че миротворците са тези, които са драги на Бога. Защото се опитват чрез разговор, чрез диалог да седнат на масата.

Зеленски казва, че с терористи няма какво да се преговаря. Като няма какво да се преговаря, направо да си размятат ядрени бомби и да свършва тоя свят.

Кой е прав и кой е крив в етническия конфликт между Русия и Украйна е много сложно да се каже. Но прави впечатление, че хора, които не са го предвидили, днес са най-великите историци, най-великите геополитически анализатори. Аз една година преди да избухне в БТВ казах, че той ще се случи. Тогава ми се изсмяха, защото водещите не бяха гледали собствените си репортажи от 2014 година. Те не знаеха, че вече има война в Източна Украйна между хора с руско самосъзнание, които са останали в рамките на Украйна след падането на Съветския съюз, и правителството на Украйна. Да, това е голяма драма за тоя народ и няма нужда да се правят на съдници хора, които очевидно не знаят за какво иде реч.

Трагедията е, че 1 милион украински момчета и момичета и 100 000 руснаци загинаха, а 3 милиона украинци са осакатени и няма да имат повече пълноценен живот, за една хипотеза, която никога няма да се реализира – Украйна да бъде приета в НАТО. Защото това би означавало глобален конфликт.

Да се молим здравият разум да надделее и, както Тръмп сам написа след срещата, дано следващият път, когато Зеленски дойде, да е готов за мир!

Кузман ИЛИЕВ

СУВЕРЕННА ЕНЕРГИЯ ЗА ЗДРАВА ИНДУСТРИЯ

Ивайло Найденов е магистър по „Ядрена енергетика“ и доктор по „Ядрени енергетични инсталации и уредби“ от Техническия университет – София. Работил е в областта на търговията с електрическа енергия. В периода 2014 – 2019 г. е „асистент“ и „главен асистент“ в катедра „Топлоенергетика и ядрена енергетика“, ТУ - София. През 2017 г. печели първо място в конкурса за най-добър млад учен на Българското ядрено дружество, а през 2019 г. - наградата за най-добър енергиен анализ на БУЛАТОМ. Хоноруван преподавател в УНСС и СУ „Св. Климент Охридски“. Участник в множество междуведомствени работни групи по проблемите на енергетиката и индустрията. През 2022 – 2023 г. е член на Комисията за енергиен преход. Член на Изпълнителния съвет на ПП „БЪЛГАРИЯ МОЖЕ“ и председател на постоянната комисия по енергетиката и индустрията на партията.

Един от основните приоритети на ПП „БЪЛГАРИЯ МОЖЕ“ е отстояването на суверенитета на нацията и равнопоставени партньорства както със Запада, така и с Изтока. Ключова съставляваща на тази политика е повишаването на благосъстоянието, което може да се осъществи чрез насърчаване на конкурентоспособно производство на суровини, които в голяма степен да бъдат преработвани у нас, материали и продукти с висока добавена стойност, включително хранителни и фармацевтични. Необходима основа за това е наличието на изобилна и достъпна енергия, произвеждана и разпределяна в енергийна система, която в

максимална степен да е защитена от зловердни външни влияния. Това прави енергийната и индустриалната политика неразривно свързани. Нещо повече, здравата и жизнеспособна енергетика и процъфтяващата индустрия взаимно се допълват и допринасят за развитието на земеделието, подобряването на инфраструктурата, повишават жизненото равнище на населението, насърчават новите технологии, образованието и научните изследвания, подсилват стратегическото значение на страната, издигат международния ѝ престиж и самочувствието на народа, както и способстват за подобряване на отбранителните сили на нацията.

Именно поради това енергетиката и индустрията са централни в политическата платформа на „БЪЛГАРИЯ МОЖЕ“. Това е засвидетелствано още в Учредителната декларация на партията, която стъпва на по-ранния Меморандум за договаряне на зелената сделка. Още в процеса на регистрация на партията основна част от политическите ѝ позиции са свързани с енергетиката.

Съвременното развитие на индустрията и транспорта залага на електрификацията – замяна на горива, където е възможно, с електроенергия; дълбоко навлизане на изчислителните технологии и изкуствения интелект; развитие на електриче-

ската мобилност. Политиката по утвърждаване на енергиен и индустриален суверенитет залага на максималното собствено производство на енергия, суровини и промишлени стоки, без, разбира се, да се изпада в крайна авария.

Въпреки деиндустриализацията на страната след 1989 г., приносът на тежката индустрия в БВП у нас е над средното за Европейския съюз. В България се намира най-големият завод за синтетична калцинирана сода в Европа, страната ни произвежда 9% от електролитната и 13-14% от анодната мед в ЕС, съответно около 0,9% и 1,5% в света, над 2% от азотните торове в ЕС, 7% от оловото на бло-

ка (5-а позиция) и 4% от цинка в ЕС, стъкларството бележи 17% ръст на печалбите за 2023 г. Тези факти не означават, че промишлеността у нас не следва да се развива – напротив. В условията на деглобализация и формиране на блокове в световен мащаб, България не само че следва да запази съществуващите индустрии – металургична, химическа, добивна, стъкларска, фармацевтична и циментова, но и да разшири промишлената си база с нови индустрии с висока добавена стойност. За целта са необходими няколко условия – предвидима институционална среда, при

**ПРОДЪЛЖАВА НА
СТР. 5**

СУВЕРЕННА ЕНЕРГИЯ ЗА ЗДРАВА ИНДУСТРИЯ

**ПРОДЪЛЖАВА ОТ
СТР. 4**

която държавата е партньор, а не пречка, насърчаване на инвестициите в стратегически отрасли и не на последно място – изобилна и достъпна енергия, която да гарантира конкурентоспособността на отделните производства.

Поради това, ако България иска да е конкурентоспособна и да има здрав производствен сектор, то тя следва да запази и развива суверенна електроенергетика.

Първият стълб на енергийната независимост на България са въглищата от Източномаришкия лигнитен басейн. Те са единственият значим, разработен, собствен енергиен ресурс, който следва да бъде запазен и развит, и са гарант на енергийния суверенитет, както е прокламирано в програмните документи на „БЪЛГАРИЯ МОЖЕ“. И понастоящем се вижда значението на топлоелектрическите централи за осигуряване на електроснабдяването. Сливът на индустрията в ЕС и колосалното му изоставане от САЩ и Китай, породени от агресивните политики за климатична

неутралност, вече започват да разграждат консенсуса около Зелената сделка. Започват призови от черната металургия и химическата промишленост за изоставяне на търговията с емисии. Това е шанс да се усили натискът за промяна на водената политика и запазване на въглищата. Нещо повече – следва да се гледа напред и да се мисли за дългосрочни възможности за изграждане на четвърта ТЕЦ от най-ново поколение в „Марица-изток“, защото не с китайска помощ. Не бива да се изпуска и ролята на въглеродния диоксид като ценна суровина в редица химически производства. Това може да превърне комплекса „Марица-изток“ от енергиен в енергийно-индустриален заради, а не въпреки въглищата.

Вторият стълб на енергийния суверенитет е ядрената енергия. Ако искаме да имаме нарастващо и забогатяващо население, развити промишленост и земеделие (наполяването изисква много електроенергия) и да привличаме нови технологии (един център за изкуствен интелект консумира толкова енергия, колкото произвежда централа от калибъра на АЕЦ

„Козлодуй“) следва не само да завършим разширението на АЕЦ „Козлодуй“, но и да възобновим и този път да доведем до край изграждането на АЕЦ „Белене“ с наличното оборудване. Втората АЕЦ може да бъде реализирана като руско-американски проект с помощта на други водещи ядрени страни като Франция и Южна Корея. С достатъчен запас на ядрено гориво, ядрените централи са надежден източник на електрическа енергия. Освен това привличането на производства на конструкции, системи и компоненти за малки модулни реактори е напълно в нашите възможности и ще допринесе много за развитието на способностите ни в специализираното машиностроене.

Третият стълб е разумното управление на водите. То следва да се прилага за запазване на безценния воден ресурс и за обезпечаване на ролята на ВЕЦ като балансир на електроенергийната система. Максимално следва да се оползотвори ресурсът на р. Дунав. ВЕИ технологиите следва да се развиват безконфликтно със земеделието, животновъдството, туризма и другите енергийни технологии

и да се използват за снабдяване с електроенергия близо до потребителя и като надстройка на гръбнака, изграден от АЕЦ и ТЕЦ. Някои от новите енергийни технологии като водорода в промишлеността и транспорта могат да се използват не като зелени идеологии, а да бъдат приложени разумно и икономически ефективно в дългосрочен план, така че да намалят зависимостта на българското стопанство от вносни горива. Истината е, че всяка страна с прекомерно влияние върху добива и снабдяването с енергосителители може да ги използва и като инструмент за принуда. България следва максимално да управлява тези рискове. Могат да се търсят инвестиции в машиностроителни подотрасли (електролизери, батерии), които вместо за преследване на безрезультатни и скъпи климатични политики да бъдат използвани за подсилване на промишления суверенитет. Тези технологии ще намират приложение и при провал на зелената сделка.

Не на последно място страната ни следва да остане регионален лидер в преноса на електроенергия и природен газ като акумулираните средства се разходват за поддръжка и развитие на енергийната инфраструктура. България трябва и да реорганизира енергийния си пазар, така че да гарантира необходи-

мите приходи за енергетиката без да влошава конкурентоспособността на индустрията и да застрашава платежоспособността на българина.

Здрави енергетика и индустрия биха създали и кариерни възможности с добро възнаграждение за младите хора в или близо до родните им места, които ще им дадат спокойствие за бъдещето. Така, образователните поколения във важни специалности като природни, инженерни и управленски науки, ще се създадат предпоставки за изграждане на общество от квалифицирани и състоятелни хора, които ще могат да се грижат за семействата си в благоприятни икономически условия по родните си места. Енергийната и индустриалната политика могат да бъдат в основата на демографската и просемейната политика.

Някому горното би се сторило твърде оптимистично, може би утопично, но пътят напред следва да е осветлен с амбиция, размах и вяра в собствените способности. Пътят пред нас е начертан – той е дълъг, каменист и витиеват. От нас се иска само да направим първата крачка към затвърждаване на енергийната ни независимост и възстановяване на индустриалната ни мощ.

България може!

БЪЛГАРИЯ МОЖЕ ИНТЕРВЮ С ИНЖ. КИРИЛ НЕШЕВ, КАНДИДАТ ЗА КМЕТ НА РАЙОН „ОБОРИЩЕ“

ИНЖ. КИРИЛ НЕШЕВ, КАНДИДАТ ЗА КМЕТ НА СТОЛИЧНИЯ РАЙОН „ОБОРИЩЕ“:

БЪЛГАРИЯ МОЖЕ, А НИЕ ЩЕ ГО НАПРАВИМ

Трябва да направим управлението на общините достъпно и прозрачно, заяви зам.-председателят на младата партия

- Г-н Нешев, влизате в политиката с летищан старт – кандидатирате се смело за кмет на район „Оборище“ – изборите са съвсем близо. Как се решите на толкова сериозна промяна в кариерата?

- Като бивш офицер от НСО и национален състезател по водна топка не изпитвам страх от новото начало в политическото поприще. Приемам сериозно и отговорно това предизвикателство. Готов съм да променя живота на гражданите на „Оборище“ към по-добро, а районът да отговори най-накрая на прилагателното „елитен“. Не малко е направено до този момент – ние, от ПП „БЪЛГАРИЯ МОЖЕ“, просто искаме да надградим направеното дотук.

- А жителите на района какво биха спечелили от Вашата работа?

- Време е вече да минем към дела и услугите на общинската администрация да станат реално по-достъпни и прозрачни. Вече повече от 30 години не можем да се преборим с установената тежка бюрокрация, която не е в услуга на гражданите. Смятам да внеса повече елементи от електронното управление, защото направеното дотук е недостатъчно.

Гражданите на „Оборище“ трябва да участват реално в управлението на района и когато проблемът е от особена важност за хората – те да участват в решаването му.

Нужна е и реформа в управлението на районите в столицата – кметовете по места трябва да имат повече правомощия и самостоятелност. Например, нужно е увеличаване на финансирането на районите и повече свобода за ръководството на района при разпределянето на средствата.

Бих въвел и реална отчетност в управлението на общината. Сега това не се прави изобщо и столичните данъкоплатци не знаят къде и за какво се харчат парите им.

- Друг проблем, който е общ за всички райони в София, е чистотата. Какво бихте надградили в тази посока?

- Районът е централен и на пръв

поглед е добре поддържан. Но при първия сняг се вижда кое не е наред – тротоарите не се почистват и се залеждат, което става опасно за пешеходците. Ортопедията винаги е препълнена с пациенти в такова време.

А от всички търговски обекти се взима такса „тротоарно право“. Хайде да проверим къде и за какво отиват тези пари?!

Има и друго. Не се осъществява достатъчен контрол върху изхвърлянето и извозването на отпадъците. Например, има институции в района, които си позволяват да изхвърлят нерегламентирани отпадъци в контейнерите за бита, за които има друг ред. Няма добра организация за изхвърлянето на опасните отпадъци, като батерии, електроника, химия и други. Онзи ден, например, край парка „Заимов“ за няколко часа и то в работно време беше докаран камион за опасните отпадъци. Добре, но това беше инцидент, а колко хора между 10 ч. и 12 ч. точно един ден в годината имат време за това?!

- Район „Оборище“ има богато културно-историческо наследство, което в наши дни се руши пред очите на цялата държава по политически причини. Какво бихте направили за неговото опазване?

- Ако говорите за Паметника на Съветската армия – той се намира на територията на съседен район. Това, което ще споделя обаче е, че дълбоко не одобрявам съсипеването на паметници от нашето близко историческо минало. В центъра на Виена, например има Паметник на Съветската армия и на никого не му минава през ум да го разруши. А не можем да упрекнем виенчани в проруски симпатии, нали?

На наша територия обаче е Паметникът на Апостола. С огромно учудване и разочарование разбрах наскоро, че от Националната галерия „Квадрат 500“ гонят единствената в столицата изложба, посветена на живота и делото на Васил Левски. Това е абсолютно не-

**ПРОДЪЛЖАВА НА
СТР. 7**

допустимо и като бъда избран за кмет веднага ще присъединя моите усилия за запазване на изложбата към усилията на Общобългарския комитет „Васил Левски“, на Президентството, на Премиера и ресорните министри. За тази изложба са похарчени близо 90 000 лв., дарени от родолюбиви българи, които отиват на вятъра, ако разтурят изложбата.

Ние сме длъжни да опазим историческата си памет, ако искаме нашите деца и внуци да се зоват българи.

- А как се отнасяте към намеренията да преименуват бул. „Граф Игнатиев“ и патриаршеската катедрала „Александър Невски“?

- Това безобразие с преименуването на важни исторически и културни паметници трябва да спре веднъж завинаги! Това е жалък опит за изместване на фокуса от реалните проблеми на столичани. На всичко отгоре тази социална манипулация създава ненужно и опасно напрежение и разделение между хората, като се подменя историята ни. Преди да стане патриаршеска катедрала „Александър Невски“ беше храм-паметник. Храм на нашата вяра в Христос Спасителя и паметник на дружбата и признателността на

българския народ към нашите Освободители – руснаците. Не знам друга европейска столица, която да си преименува булевардите и храмовете поради текущата политическа конюнктура.

- Вие имате успешен бизнес. Защо избрахте политиката за ново поприще?

- Никога не съм бил настрана от политическите процеси у нас. Но реших да се заема с политика, защото институциите в държавата буквално са блокирани и завзети от облечените във власт, което води до преки негативни последици за бизнеса, домакинствата и за обществото като цяло. Публичната администрация трябва да работи в интерес на хората и да допринася за решаването на насъщните им проблеми, а днес тя е подчинена предимно на партийни и корпоративни влияния. Тя е неоснователно раздута, като оценката на резултатите от дейността ѝ е формална и пристрастна.

Крайно време е към здравеопазването, образованието, изкуството и културата да се отнасяме не като към сектори с остатъчно значение и обезпечаване, а като към ключови и взаимно свързани фактори за запазването и усъвършенства-

нето на човешкия капитал на нацията.

Проблемите в икономиката и публичните финанси засягат почти всички българи, но най-болезнено се отразяват на малкия, средния и семейния бизнес, който реално е най-големият донор на държавния бюджет, а за него държавата е мащеха. Нужна е специална подкрепяща политика към този бизнес, включително и в община „Оборище“, за да си стъпи на краката.

Излишната бюрокрация, административното бремене и

постоянното покачване на данъчно-осигурителната тежест се отразява особено тежко на малкия и семейния бизнес.

- И вярата на българите в утрешия ден трябва да се укрепва, г-н Нешев. Как смятате да помогнете за това?

- ПП „БЪЛГАРИЯ МОЖЕ“ подкрепя усилията на БПЦ и другите религиозни общности за укрепване на духа и националното самочувствие на българите. Убедени сме, че обществото и държавата трябва да

направят повече за засилване на духовните измерения на образованието и възпитанието на подрастващите поколения българи. Ще положим всички усилия да запазим баланса между уважението към традициите, националната памет и историческата идентичност от една страна и откритостта към модерните тенденции, икономическото обновление и технологично развитие – от друга страна.

БЪЛГАРИЯ МОЖЕ И НИЕ ЩЕ ГО НАПРАВИМ!

Кирил Нешев се впуска в битката за кмет на столичния район „Оборище“ на 16 март 2025 г. за да подобри жизнената среда за гражданите и работата на общинската администрация. Той е издигнат от Инициативен комитет „България може“.

Кирил Нешев е и зам.-председател на новата ПП „България може“, която е учредена на 23 ноември 2024 г.

Повече прозрачност на решенията и повече достъпност до административните услуги за гражданите – това е основният принцип на работата за бъдещия кмет на този елитен район на София.

Кирил Нешев е на 52 г., женен, с две дъщери. По професия е машинен инженер. Магистър по компютърни технологии в областта на сигурността и отбраната. Има доказани управленски качества и постижения, последователна кариера като административен директор в „Глобал нет“, търговски мениджър в „Глобал нет солюшънс“. От 2013 г. до днес е собственик и управител на „Innoadvice“, която работи в сферата на управление на проекти и бизнес развитие. Той винаги е в помощ на малкия и

средния бизнес за разрешаване на различни проблеми и повишаване на техния икономически капацитет.

Кирил Нешев е трето поколение политик в рода Нешев – дядо му Станчо Нешев е бил кмет на Русе преди 9 септември 1944 г. Разстрелян от новата власт заедно с брат си Иван Нешев през ноември 1944 г. заради политическите си убеждения. Двамата братя оставят общо 6 невърстни деца сирачета.

Баща му Стефан Нешев, също инженер, става депутат от Великото народно събрание от 10 юли 1990 г. до 2 октомври 1991 г.

Той е учредител на Българската социал-демократическа партия /БСДП/ заедно с проф. Петър Дертлиев. Стефан Нешев е сред авторите на Закона за защита на конкуренцията и създател на Комисията за защита на конкуренцията.

Бившият национален състезател Кирил Нешев е бил в Управителния съвет на Българската федерация по водна топка до 2022 г.

Обича планините и зимните спортове.

Пуделите Флечър и Купър допринасят за сплотяване на семейството и домашния уют заедно с Чарли от породата Ши Тцу.

КАКВО СЕ ЗАБРАВЯ ЗА ПОЛЗАТА ОТ МИТАТА?

Теодор ДИМОКЕНЧЕВ

Тръмп отново върна митата на мода и както видяхме с огромните отстъпки, които Мексико и Канада вече направиха ден след въвеждането на мита срещу тях от Тръмп, те са ефективен метод за прокарване на националната доктрина. Много от критиките срещу митата почиват на неправилни аргументи срещу тях, всички от които се основават на две погрешни либертариански и неолиберални схващания:

Първо, че икономиката задължително трябва да предоставя на най-ниска цена най-високото възможно качество на стоки и услуги за населението и че това винаги е най-целесъобразната политика за една държава. И второ, че свободната търговия съществува във вакуум и не трябва (че даже и „не може“, колкото и абсурдно да звучи) да зависи от националната доктрина на една държава. На теория резултатът не е лошо нещо, всички да живеем по-добре материално и да можем да си позволяваме повече „люкс“.

Но когато съдим колко ефективна е една политика, трябва да имаме предвид какво целят следващите я, а не какво ние си мисли, че е най-правилно да се случи. Ако някой не цели максимизация на покупателната способност, а нещо друго, то безпристрастният анализ изисква да вземем това предвид като част от уравнението, което ще решаваме.

Целта на Тръмп не е да максимизира покупателната способност. Универсалната „доброта“ на тази политика е икономически мит, пропагандиран последните 70 години и особено последните 35 години, защото беше в полза на САЩ. САЩ вече не са в изгодна позиция от това. Тръмп се връща към една школа на американската икономическа и политическа мисъл, водеща нача-

лото си още от Александър Хамилтън и доразвита от Фридрих Лист и други теоретици - това е школата на „националната икономика“. Основната цел на митата е да се засили местното производство чрез ограничаване на вноса на произведения в чужбина еквивалентни продукти, с добавената полза, че се пълни държавния (в случая на САЩ - федералния) бюджет. Това е бил начинът, по който дълго време е функционирала американската държава на федерално ниво и затова и до ден днешен има толкова силни сантименти срещу високите федерални данъци - просто такива не са плащани, защото парите са идвали от чужденците, които внасят в САЩ. Тръмп добавя и нов елемент - митата са мощен лост за сплашване, така че „съюзниците“ да примат по-изгодни за САЩ търговски споразумения. Това е „изкуството на сделката“ на този откърмен с големи бизнес и милиардните сделки човек.

Тук е моментът и да вметна, че ВСЯКА ЕДНА от великите империи последните векове е изградила икономиката си чрез протекционизъм на ключови индустрии, от Холандия, през Великобритания и САЩ, та чак до Китай в момента. Предполагам, че и в древността е било подобно. Вторият елемент е кражбата на интелектуалната собственост и ноу-хау от чужденците. Чак след настигането и задминаването на конкурентните държави, новите империи започват да прокламират свободна търговия и да защитават интелектуалната собственост, но ако се загледаме в подробностите, всеки един път излиза че това се прави от чист икономически интерес, защото вече по-силната им позиция им позволява да получават и по-голямата част от облагоите на въпросната търговия, докато „настигащите“ се избиват взаимно да продават в метрополията.

Аргументът, че митата намаляват покупателната спо-

собност на населението може и да е верен, но той не е съобразен с целесъобразността на тази политика. Тръмп обеща, че ще върне производството в САЩ, ще възстанови индустрията и по този начин ще гарантира, че Америка, с цялото Западно полукълбо, ще е по-близо до състояние на автаркия и поради това - по-способно да се защитава самостоятелно и по-способно да упражнява международен натиск. Големият въпрос не е работят ли митата - когато са съобразени с икономическите реалности, те могат да поставят икономиката в дългосрочно по-силна позиция. Нещо като „спестявам и инвестирам днес, за да съм по-добре финансово утре.“ Затова и Фридрих Лист ги разглежда като инвестиция в бъдещата продуктивност на нацията. Големият въпрос е - възможно ли е чрез митата една все още водеща, а не тепърва развиваща се икономика, да запази и подобри водещата си позиция. Или ще изпадне в спирала на търговска война и загуба на конкурентоспособност. Резултатът зависи от много неща, не само от митата сами по себе си. Ще поживеем и ще видим.

Привържениците неограничената свободна търговия често забравят, че тя има и отрицателни последици за по-слабите участници. И повечето то тях са такива, че не излизат в цифрите на краткосрочния „спредшийт“ на БВП-то (този порочен начин за измерване на икономиката). Много от тези ефекти са нематематически - „Изтичането на мозъци“, обезлюдяването, изчезването на местното производство, свръхспециализацията на малките играчи, които ги прави изключително зависими на външен натиск и всъщност в много отношения сваля качеството на живота по тези места. Такава

ПРОДЪЛЖАВА НА СТР. 9

В МЕДИИТЕ

КУЗМАН ИЛИЕВ: Проектобюджетът е узаконена форма за купуване на гласове

„Трупането на дефицити ще доведе до проблеми с валутния борг“

бори. Парите за това ще дойдат от дълг. В проекта за бюджет няма заложили политики, адресиращи най-важните проблеми пред България - демография, магистрали и т.н.

„И така се закърпва дефицит от 3%, но той няма да е 3, ще бъде повече, но сега ни трябва да е 3%, за да подадем доклад за еврозоната. В дълга се залагат още 3% дефицит, още 6 млрд. лева“.

Според лидера на „БЪЛГАРИЯ МОЖЕ“, ако приемат България в еврозоната на 1-ви януари 2026 г., то ще е „за да покажат, че тя е жива“.

„Това ще е политическо решение на еврозоната, но на нас нищо добро това не ни казва.

Пак ще си има кризите - демографска, енергийна и т.н.“.

Злато и суровини трябва да са обезпечението на нашата валута - лева, смята Кузман Илиев.

„В еврото има проблеми, но когато си се вързал за него, ти си загубил суверенитет, т.е. ние сме го загубили, когато сме влезли във валутния борд, защото не можем да печатаме левове и от действията на ЕЦБ зависи колко пари има в българската икономика“.

Трупането на дефицити ще доведе до проблеми с валутния борд, изтъква икономическият анализатор.

Ако ни приемат в еврозоната, то е, за да покажат, че тя е жива

Проектобюджетът за 2025 г. е узаконена форма за купуване на гласове. Това каза пред БНР икономическият анализатор Кузман Илиев, лидер на партия „БЪЛГАРИЯ МОЖЕ“.

„Увеличаваш разходите с 25% при положение, че растежът и инфлацията са 2,6 - 2,8%. Как така? Очевидно, че се дава на определени групи, най-вече в администрацията - не че те не заслужават увеличение, но трябва да бъде измислено да се поощряват най-добрите и старателните, а не да се дава

на калпак. Оказва се, че в администрацията са най-важните гласоподаватели. През общините, за да са послушни, по този начин се контролира политическата система“.

В бюджета няма никакви политики, а има целево насочване кои групи да се активират, за да си върнат услугата с вот на из-

ФИНАНСИ

КАКВО СЕ ЗАБРАВЯ ЗА ПОЛЗАТА ОТ МИТАТА?

ПРОДЪЛЖАВА ОТ СТР. 8

свърхспециализация има още преди индустриалната революция, с насилственото фокусиране на някои колонии масовото производство на определени култури - памук, какао и др. Резултатът от тази политика е, че местното население не може да се изхранва самостоятелно и внася храна от метрополията с по-ниско качество от тази, която е произвеждала преди това. Но еквивалентът на „пластмасовите домати“ не е най-лошото, някои ще кажат, че това е справедлива цена, че можем да си купуваме луксозни високотехнологични стоки. По-лошото е че, когато си свърхспециализиран, едно спиране или намаляване на продажбите срива цялата държава. Също така прави местното население изключително зависимо от олигарсите, които контролират свърхпредстваеното производство и прави политическата система все по-централизирана и корумпирана („средната класа“

е отслабена).

Всъщност и заради това Западът толкова обича санкциите. В един свърхглобализиран свят, в който по-слабите играчи са свърхспециализирани придатъци на метрополията, санкциите оказват достатъчно ефективен натиск, така че да се смени неудобният режим. Това опитаха да направят с Русия, но последният път не им се получи. Това ще стане и с Китай. И колкото и да ненавиждам евразийските сатрапи, два пъти пряко нахлули и съсипали държавата ни (при княз Светослав и при Сталин) и многократно пакостили ни по всевъзможни начини, се радвам, че те устояват на досегашния западен/американски модел. Това е възможност Европа най-после да се събуди като политически и икономически субект, вместо да играе само като пазар за руски газ и подгласник на американската геополитика. А покрай Европа, може да се пробуди и България.

ЗАЩО 3-ТИ МАРТ ТРЯБВА ДА Е НАЦИОНАЛЕН ПРАЗНИК?

Откъс от книгата на Кузман Илиев „България Може Сама“

На 3-ти март отдаваме почит на всеки, който е загинал или е помогнал за политическата свобода на България. Възрожденци, революционери, даскали, просветители, спомоществатели на национално-свободителното дело, хайдути, мъченици, почернени майки, опълченци, църковни деятели, войниците от руската армия и различните народи в състава ѝ, оженили се за напоената с кръв и безценна българска земя в освободителната Руско-турска война от 1877 г. – 1878 г.

Спомняме си със свити сърца, пълни с мъка и благодарност, за многолюдните български семейства, подредени в неопикуема колона и клани един след друг на дървника в Батак и на много други места – без да продумат ни дума на хленч или жал, стъписвайки палачите си с фанатичната си решимост за

саможертва. Ние сме благодарен народ, което не означава послушен или раболепен. Винаги ще сме благодарни за сторената добрина, а дали мотивите за помощта са били само благодарни – дори е безпредметно да се коментира. Никой не ни е длъжен в крайна сметка. Воювали сме срещу руснаците през Първата световна война, за да браним земята си, но доблестта изисква на 3-ти март да отдадем почит. И да не политизираме историята с днешна дата.

В същото време не сме махали едно иго, за да го заменим с друго и сме отстоявали тази си позиция с огромните си национални победи: в битката за Църковна независимост, Априлското въстание, Опълчението на Шипка, Сръбско-българската война след Съединението, обявяването на Независимостта ни и героизмът при Балканските и

световните войни. Всяка от тези дати заслужава да е национален празник, но без 3-ти март, не би било възможно дори да го коментираме.

Целият ни национален идеал се свежда до: съхранението на българския дух и националното ни самосъзнание. Единение на българите под общ народен покрив, въплътен в „Сан Стефано“. Независимо от политическите договорки и сметките на дребно между Великите сили или Русия, Сан Стефано не е друго освен препотвърждаване на очевидните реалности на терен: в Мизия, Тракия и Македония векове наред живеят преобладаващо българи с изявен народностен дух и самосъзнание. Това Екзархията и Цариградската посланическа конференция формално са легитимирали половин десетилетие преди Освобождението и

след Априлското въстание, а признанието е на целия политически свят. Не случайно Гоце Делчев подкрепя горещо общобългарския характер на празника. Не е случайно и това, че при комунизма у нас той не се чества – идеята за общобългарски дух от Дунав до Бяло море и от Охрид до Черно море била... как беше: „великобългарски шовинизъм“.

Унищожителният Берлински конгрес ще тежи на съвестта на онези, които са разделили етническата ни снага на пет части с оглед само и единствено на политическата целесъобразност. И не, без „кръв“ само с

„еволуция“ в онова време няма траен резултат. Без четите на Панайот Хитов, Филип Тотю и Хаджи Димитър нямаше да има Ферман за Екзархията. Без саможертвата на мъчениците от Априлското въстание светът нямаше да се втрени в българския политически въпрос, провокирайки влизането на Русия в нова тежка война с Турция след травмиращия неуспех на Кримската...

БИБЛИОТЕКА

Две от най-важните и криворазбрани явления в икономика, обяснени, както трябва!

**КАК
ИНФЛАЦИЯТА
РАЗРУШАВА
ЦИВИЛИЗАЦИЯТА**

**ДЕФЛАЦИЯ И
СВОБОДА**

**Йорг Гидо
ХЮЛСМАН**

Поръчай на телефон 0877786887

БЪЛГАРИЯ МОЖЕ СТРУКТУРИ

„БЪЛГАРИЯ МОЖЕ“ УЧРЕДИ РАЙОННА СТРУКТУРА В СТОЛИЧНИЯ КВАРТАЛ ЛОЗЕНЕЦ

На 14 февруари „БЪЛГАРИЯ МОЖЕ“ учреди районна структура в столичния квартал Лозенец. На събитието присъстваха съпредседателите на партията Кузман Илиев и Иво Русчев, председателят на Софийската организация на „България Може“ Калин Ласков, както и неговият заместник Ивана Влахова.

България Може!

БЪЛГАРИЯ МОЖЕ ЗАПОЧНА ОБИКОЛКАТА СИ В СТРАНАТА С ГРАД ТРОЯН

На 05 февруари екипът на „БЪЛГАРИЯ МОЖЕ“ направи своята първа среща със симпатизанти в страната. Събитието се проведе в град Троян и се състоя по инициатива на ядро от местни активисти на организацията, което на практика сформира и една от първите работещи структури на „БЪЛГАРИЯ МОЖЕ“ извън София.

Срещата се проведе в Зала „Форум“ на Народно читалище „Наука – 1870“. Висшето ръководство на партията беше представено от съпредседателя ѝ Кузман Илиев, заместник-председателите Кирил Нешев и Теодор Димокенчев, членовете на Изпълнителния съвет Иван Димитров, Ивайло Найденов и Николай Дренчев, и Красимира Дренчева.

На събитието бяха представени визията за развитие на партията, ключовите приоритети и политиките, които тя ще защитава на национално ниво. Беше обсъдено взаимодействието между новата местна структура и централното ръководство, както и най-наболелите проблеми на град Троян и региона.

ПРЕПЪЛНЕНА ЗАЛА ПОСРЕЩНА „БЪЛГАРИЯ МОЖЕ“ В ПЛЕВЕН

На 20 февруари ръководството на ПП „БЪЛГАРИЯ МОЖЕ“ се срещна със свои съмишленици в Плевен. На събитието в Камерна зала „Гена Димитрова“, присъства огромна група местни активисти. В препълненото помещение бяха дискутирани актуални политически въпроси, проблемите свързани с българската енергетика и други сфери на обществения живот.

„БЪЛГАРИЯ МОЖЕ“ беше представена от двамата си съпредседатели Кузман Илиев и Иво Русчев. От София пристигнаха също заместник-председателят и кандидат за кмет на район „Оборище“ Кирил Нешев, Ивана Влахова, Росица Русева, Ивайло Найденов, Николай Дренчев, Антон Бранков, Мартин Тошев, Борислав Борисов, Симон Трайков и Кирил Лулев.

Домакин на мероприятиято беше един от учредителите на „БЪЛГАРИЯ МОЖЕ“ Пламен Стоянов, който приветства присъстващите с откриващо слово.

БЪЛГАРИЯ МОЖЕ ПОСЕТИ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

На 20 февруари ръководството на „БЪЛГАРИЯ МОЖЕ“ проведе среща със свои съмишленици във Велико Търново. Събитието се проведе в Централната сграда на Народната библиотека „П. Р. Славейков“ и бе организирано по покана на значителна група будни и интелигентни хора от града, загрижени за бъдещето на страната ни.

„БЪЛГАРИЯ МОЖЕ“ бе представена от съпредседателите Кузман Илиев и Иво Русчев, заместник-председателя Теодор Димокенчев, Ивана Влахова, Александра Юнакова, Иван Димитров, Пламен Стоянов, Антон Бранков, Борислав Борисов, Васил Василев и Кирил Лулев.

Лидерът на партията Кузман Илиев представи на аудиторията книгата на Алекс Епщайн „Фосилното бъдеще“. Тя описва огромните проблеми, които създаде „зелената сделка“, и дава препоръки как човечеството може да се пребори по-адекватно с възникналата ситуация. По време и след презентацията, бяха дискутирани актуални политически въпроси, трудностите, които изпитва българската енергетика, демографската криза и други сфери на обществения живот. Хората от града споделиха своите проблеми, а представителите на „БЪЛГАРИЯ МОЖЕ“ посочиха стъпки, които могат да доведат до тяхното решаване.

Това бе и третото посещение из страната на ръководството на „БЪЛГАРИЯ МОЖЕ“ в рамките на месец февруари.

Частични избори за
кмет на район "Оборище"
16 март 2025 г.

БЪЛГАРИЯ МОЖЕ и ОБОРИЩЕ МОЖЕ с ИНЖ. КИРИЛ НЕШЕВ

Независим кандидат за кмет на район „Оборище“,
подкрепен от Инициативен комитет „БЪЛГАРИЯ МОЖЕ“

- ✓ За активно включване на гражданите в управлението на Оборище
- ✓ За сигурна, спокойна и чиста среда, без стрес
- ✓ За приоритет при паркирането на живущите в района
- ✓ За повече културни събития, спорт и здравословен начин на живот
- ✓ За комфортни и достъпни паркове и детски площадки
- ✓ За контрол на презастрояването в Оборище
- ✓ За подходяща среда на домашните ни любимци
- ✓ За приветлива администрация в помощ на гражданите и бизнеса
- ✓ За бърза реакция и личен ангажимент към хората

Купуването и продаването на гласове е престъпление!

ВРЪЗКА С НАС

www.bulgariamozhe.bg

Тел: +359877786887

Имейл:
office@bulgariamozhe.bg

За медиуми:
pr@bulgariamozhe.bg

ПОСЛЕДВАЙ
БЪЛГАРИЯ МОЖЕ И
В СОЦИАЛНИТЕ МРЕЖИ

Facebook:
България Може

YouTube:
България Може

TikTok:
България Може

Viber:
България Може

Telegram:
България Може

ПОДКРЕПИ БЪЛГАРИЯ МОЖЕ

Преди участието в политическата надпревара мисията на БЪЛГАРИЯ МОЖЕ е да просвещава, пробужда и повдига духа на българите.

Издателската дейност, инициативите и каузите на БЪЛГАРИЯ МОЖЕ се реализират благодарение на даренията и доброволния труд на добри българи, които наистина вярват, че България може!

За да продължим да реализираме успешно каузите си, можете да ни подкрепите като направите дарение към Сдружение „Обединение България може“ на следната банкова сметка:

IBAN: BG75 BPBI 7942 1026 2825 01

BIC: BPBIBGSF

БАНКА: Юробанк България АД

Титуляр: Сдружение „Обединение България Може“

Основание: дарение

Или като закупите книга или артикул от нашият онлайн магазин:

www.bulgariamozhe.bg/shop

Телефон за бърза поръчка: +359 877 786 887

ИЗДАТЕЛСКО КАРЕ

БЪЛГАРИЯ МОЖЕ

Издател: Сдружение „Обединение България Може“

Адрес: София, 1142, ул. Любен Каравелов №19, ет. 1, ап.2

Редактор: Мартин Илиев

Коректор: Наташа Мецова

Дизайн и предпечатна подготовка: ИЗЗИ ПРИНТ ЕООД

2025

Всички права запазени

<https://bulgariamozhe.bg/>

Печат:

гр. Разград -
Полиграф ООД

